

Bizipoz

Antton Izagirre

Bizipoz deitzen diote Markel Irizar txirrindulariari. Dagoeneko txirrindulari ohia esan beharko, utzi berria baitio profesional moduan lehiatzeari.

Bada hilabete bat “7K” aldizkariak egin zion elkarrizketa irakurri nuela eta, txirrindulari modura ezaguna banuen ere, elkarrizketa horretan erakusten zuen gizatasunak arreta eman zidalako aipamen berezia merezi zuela pentsatuta, zutabe honetara ekarri nahi izan dut.

Aitortu behar dut emozioz, hunkituta irakurri nuela elkarrizketa. Geroztik ETBk eskaini dion erreportajea ikusi dut eta,

txirrindulari modura izan dituen merezi-menduak ezagunak badira ere, agerian utzi nahi nituzke hark baliotsuagoak direlakoan nabarmendu nahi izan dituen giza baloreak.

Bizipoz ezizena egoki jarria duelakoan nago. Bizitzak eskaini dizkion ezusteko guztien gainera erakusten duen sendotasuna, bizinahia eta itxaropena edonork beretzat nahiko lituzke, balio modura gizarzte honetan egin asmo dugun bidea zentzuz burutzeko. Erresilientzia modura ezagutzen den gaitasun hori ondo gartua duelakoan nago. Aipatzen hasita, baikortasunari eta enpatiari egiten dizkion

erreferentziak bizitzari emandako kantutak dirudite; ahul, baztertu eta babesgabekoen aldeko deiadarrak, berriz, ontasun eta justiziari eginiko olerkia. Aitatasunaz, familia eta lagunarteaz erakusten duen mira, benetakotasunaren ispilu dela erakutsi digu.

Lehia eta garaipena maite dituen arren, kiroltasunez jokatu eta lagun giroan jardutea atsegin duenaren lekukotza utzi digu.

Bukatzeko, sustraiei lotua, lurrari, herriari eta hizkuntzari fidel ageri zaigu. Euskaldun izateaz harro.

Bejondeizula Markel! •

Santuak eta azaloreak

Miren Azkarate
Badiola

Hilabete honetako artikulu honentzat gaia pentsatzen ibili ostean, gaurko, abuztuaren 24ko efemerideak begiratzea otu zait sarean barna. Wikipedian sartu naiz eta bertan jende famatuaren jaiotza datak, heriotzenak, gertaera politiko pila bat eta naturako beste hainbat aurkitu ditut besteak beste. Baina batek ere ez dit bereziki atentzioa piztu eta webgune berean behera jarraitzea erabaki dut.

Hortxe, pixka bat beherago, ospakizunak jartzen duen atalean sartu naiz eta

hor bai, hor aurkitu dut atentzioa eman didan zerbait. Argentinan Irakurlearen Eguna omen da gaurkoa, Costa Rican Parke Nazionalen Eguna, Uruguain, aldiz, *Payador*-en Eguna (kantautore herrikoia dira, gitarra batez lagundurik bertsoak inprobisatzen dituztenak), eta Nostalgia-aren Gaura ere ospatzen da. Azken adibidea Espainiari dagokio: bertan San Bartolome apostoluaren ohorearen aldeko jaiak dira. Hau da hau marka! Hego Ameriketako herrialdeetako egunekin gozatzen ari nintzen eta, harrapazan!,

santuekin egin dut topo, nora eta Espainiara iristean!

Jakin-mina piztu zait. Gainontzeko egunetan zer? Espainian santu eta amabirjinekin jo eta fuego. Bere konstituzioan bere burua laikotzat duen herrialdeak festa eta egun guztiak santuekin izenpetzen ditu. Zein polita izango litzatekeen beste herrialdeetakoak bezala guk ere diren bezala izendatu eta berrasmatuko bagenu gure ospakizunak: Otsoen Eguna, Azalorearen Eguna, Zaintzaileen Eguna... santuak behingoz alde batera utzita. •